

Miliardarul SHELDON ADELSON susține dezvoltarea Muzeului „Yad Vashem”

În cadrul unei ceremonii solemne - la care au participat Elie Wiesel, laureatul Premiului Nobel pentru pace, premierul Ehud Olmert și ministrul educației, Yuli Tamir -, Sheldon Adelson, cel mai bogat evreu din lume, și soția sa, Miriam, au donat 25 de milioane de dolari pentru Muzeul „Yad Vashem” din Ierusalim. Adelson, în vârstă de 73 de ani, provine dintr-o familie săracă de imigranți din Boston și și-a adunat averea în industria hotelieră, fiind, de asemenea, proprietarul unor săli de conferințe și cazinouri în Las Vegas și, în ultima perioadă, în China. Soția lui, de origine israeliană, este medic, specializat în tratarea dependențelor medicamentoase. În septembrie, revista americană „Forbes” l-a plasat pe Adelson pe locul cinci în topul celor mai bogați oameni din lume, cu o avere ce depășește 20 de miliarde de dolari, precizând că această avere crește în ritm de 1 milion de dolari pe oră. Donația făcută pentru Muzeul „Yad Vashem” reprezintă câștigul său pe o zi.

Adelson este unul dintre principalii sponsori ai instituțiilor evreiești și israeliene, ca și al unor fundații medicale. Este membru în Consiliul director al Muzeului Holocaustului din Washington. Actuala donație făcută Muzeului „Yad Vashem” este o expresie a importanței pe care familia Adelson o acordă

memoriei Holocaustului, considerând că Institutul din Ierusalim reprezintă „o componentă esențială a viitorului poporului evreu, al copiilor și nepoților noștri”. Fondurile donate vor permite extinderea activității internaționale a Muzeului în domeniul educației despre Holocaust, vor ajuta la plasarea pe Internet a principalei baze de date a Muzeului și vor acoperi cheltuielile pentru noul Muzeu de Istorie a Holocaustului. Oficialii de la „Yad Vashem” au subliniat că, spre deosebire de alți donatori importanți, Adelson a acceptat ca fondurile oferite să fie folosite pentru întreținerea Muzeului și nu pentru realizarea unor proiecte noi care să-i poarte numele.

Această donație a fost posibilă datorită strânsei relații de prietenie între donator și Avner Shalev, președintele „Yad Vashem”. Acesta a declarat că Adelson este convins de rolul pe care-l poate juca muzeul pentru susținerea importanței existenței Statului Israel în lumina lecțiilor Holocaustului.

EVA GALAMBOS

CHARLOTTE KNOBLOCH,
prima femeie aleasă lider
al evreilor din Germania:

„Vrem să mobilizăm întreaga societate germană în lupta împotriva antisemitismului și xenofobiei”

Nu se întâmplă foarte des ca o femeie să fie aleasă șefă a unei importante comunități evreiești. Ținând cont de relațiile pline de probleme dintre Germania și poporul evreu, precum și de importanța relațiilor dintre Germania de astăzi și Statul Israel, alegerea Charlottei Knobloch, în cele două ipostaze ale ei - ca femeie și ca lider -, capătă o semnificație deosebită. Într-un interviu acordat publicației „Wizo Review”, ea vorbește tocmai despre aceste două aspecte.

- Ce înseamnă să fii prima femeie-lider al Comunității Evreiești din Germania?

- În 1958, am fost prima femeie aleasă ca lider al unei comunități evreiești germane - la München și în Bavaria superioară -, poziție pe care o dețin până astăzi. Am fost prima femeie membră a Consiliului Central al evreilor din Germania, prima lui vice-președintă și acum prima președintă. În toți acești ani, nu am avut niciodată sentimentul că ar conta dacă sunt bărbat sau femeie, important era să-mi fac treaba așa cum trebuie.

- Sunteți de multă vreme membră și militantă WIZO. Cum a contribuit acest lucru la pregătirea dvs. ca viitor lider al evreilor germani?

- Am fost fondatoarea Federației WIZO din Germania și, în anii în care am activat la organizația femeilor evreice din München, mi-am făcut prieteni pe viață. Prieteni pe care m-am putut baza în perioade dificile din cei peste 40 de ani pe care i-am petrecut în organizație. Cât timp am activat în WIZO, am învățat cât de importantă și utilă este munca efectivă în cadrul unui sistem de organizație.

- Ca lider al Consiliului Central al Evreilor din Germania, cum apreciați actuala criză cu care se confruntă Israelul și care este poziția evreilor germani față de problemele Statului Evreu?

- Evreii din Germania sunt deosebit de preocupați de ceea ce se întâmplă în Israel, nu numai fiindcă îi avem acolo pe cei dragi, ci și pentru că Israelul este pentru noi un fel de cămin spiritual. De aceea, sperăm că poporul evreu va avea tăria să depășească această perioadă dificilă și vom face totul ca să le oferim sprijin. (Interviul a fost luat în timpul războiului din Liban - n.r.).

- Cu ce provocări se confruntă astăzi Comunitatea Evreiască din Germania?

- Trebuie să ne concentrăm asupra integrării membrilor noi ai comunității noastre, cei care au venit din fosta U.R.S.S. Un al doilea obiectiv important este de a mobiliza toate segmentele societății germane pentru a lupta în permanență și pretutindeni împotriva antisemitismului și xenofobiei. În plus, vrem să pun capăt izolării comunităților evreiești din Germania. Spre deosebire de situația din ultimele decenii, comunitatea evreiască trebuie să devină un factor mai puternic și mai important în dezvoltarea societății noastre. (E.G.)

NEW YORK

Din Beijing și din Thailanda, din Laos și din Kinshasa, de fapt din toate colțurile globului, 3.000 dintre cei 4.000 de reprezentanți ai mișcării „Habad” s-au adunat la New York, la Conferința Internațională a Emisariilor acestei organizații, care duce o activitate de susținere și continuitate a iudaismului în întreaga lume. „Ideea de emisariat este înrădăcinată profund în istoria mișcării „Habad”, de la începuturile sale, din vremea primului rabin al dinastiei Lubavitcher, cunoscut după numele cărții sale, „Baal Hatanya”, a declarat Rabinul Yehuda Krinsky, liderul mișcării emisariilor. „În S.U.A., mișcarea de emisariat a fost începută în 1940, de Rabinul Iosef Itac Schneerson. Chiar dacă s-a profetizat că după moartea lui, în urmă cu 13 ani, hasidismul lubavitcher-ilor va dispune, realitatea a contrazis această presupunere. Dimpotrivă, activitatea emisariilor s-a extins semnificativ”. „Habad” - a arătat Krinsky -

Reuniune a emisariilor „Habad” din întreaga lume

are emisari în 72 de țări și în aproximativ 1.000 de orașe, inclusiv în 44 de state din S.U.A.

Raportul prezentat la conferință a indicat extinderea în ultimul an a mișcării, mai ales în țări „exotice”, despre care s-a crezut până acum că sunt în afara interesului „Habad”. Astfel, în China activează șase Case „Habad”, iar la Beijing s-a inaugurat prima baie rituală, într-o clădire sub formă de pagodă. Costul acesteia (150.000 de dolari) a fost suportat de doi comercianți din secta hasidică de la Satu Mare. Două Case „Habad” au fost inaugurate recent în Laos și Vietnam. În Thailanda, de Roș Hașana, s-au rugat 1.500 de evrei, majoritatea turiști din Israel.

Luările de cuvânt din cadrul conferinței au demonstrat că dorința cea mai fierbinte a tinerilor din mișcarea „Habad” este de fi trimiși emisari în colțurile cele mai îndepărtate ale globului.

Alături de țările exotice, Rusia este, de asemenea, un domeniu de interes pentru „Habad”, unde sunt activi peste 100 de emisari - s-a relevat în cadrul conferinței. O nouă Casă „Habad” a fost creată anul trecut la Krasnoiar, lângă un fost lagăr de muncă stalinist unde a fost închis tatăl milionarului Lev Leviev, membru al mișcării lubavitcher-ilor. Emisarii din Rusia sunt finanțați dintr-un fond creat de familia Leviev, precum și de un alt filantrop de origine rusă, familia Rohr. (E.G.)

Din istoria comunităților
evreiești de pretutindeni

Un secol de existență a vieții iudaice organizate în Cuba

Maritza Corrales a prezentat lucrarea ei: „Insula aleasă: evrei în Cuba”. La Santa Clara, urma să aibă loc un spectacol coreografic al Companiei „Emma”, cu dansuri populare contemporane evreiești, iar la Santiago de Cuba, o expoziție de pictură a unor artiști evrei. Importanți rabini au venit la ceremonii, la care a fost prezent și Caridad Diego, responsabil cu probleme religioase din cadrul C.C. al Partidului Comunist Cubanez.

În Cuba se poate vorbi de o prezență multiseclară a evreilor. Ea a fost una dintre primele insule descoperite de Cristofor Columb, genovez despre care se afirmă că ar fi fost de origine evreiască, iar în echipajul său expediționar s-ar fi aflat și evrei. Mai târziu, ei au venit din Antilele Olandeze, S.U.A. (înaintea instaurării regimului Castro) sau Turcia. Chiar dacă prezența lor a fost consemnată cu multe secole în urmă, abia în 1906, 11 evrei americani care trăiau pe insulă au fondat o sinagogă reformată, Congregația Iudaică Unită, cu servicii în engleză. Ei au deschis și un cimitir la Guanabacoa, în apropiere de Havana, marcând în acest fel începutul vieții evreiești instituționalizate. În 1959, numărul evreilor era de aproximativ 15.000, majoritatea comercianți bogați cu fabrici de încălțăminte, magazine universale și conacuri. După ce Castro a naționalizat toate proprietățile, o mare parte dintre evrei s-a refugiat în sudul Floridei, un mic număr emigrând în Israel sau în diferite țări din America Latină. Astăzi, oficial, numărul lor ar fi de 1.500, dintre care 85 la sută trăiesc în capitala țării. Dar surse din Miami susțin că numărul real este de 600-800.

La ora actuală, la Havana există trei sinagogi (de rit sefard și pentru așkenazi) și câte una la Camaguey și Santiago de Cuba. Micile comunități evreiești țin serviciile de Șabat în case particulare la Cienfuegos, Sancti Spiriti și Guantánamo. Evreii din celelalte țări ale Americii Latine și din Canada ajută cu alimente și alte mijloace restrânsa comunitate din Cuba. Deși numărul tinerilor este mic, la Havana au fost organizate, cursuri de Talmud Tora pentru copii. Chiar și evreii refugiați recunosc că, în ceea ce privește comunitatea evreiască din insulă, Cuba a fost una dintre cele mai tolerante țări din cadrul sistemului comunist. În pofida criticilor răuvoitoare ale lui Castro la adresa Israelului și a simpatiei față de palestinieni, regimul nu a fost niciodată antisemit. „Dacă vorbim despre o discriminare, aceasta nu este îndreptată împotriva evreilor, ci a tuturor cultelor, inclusiv a celui mozaic... dar guvernul nu a vrut niciodată să distrugă comunitatea evreiască”, a afirmat Moises Asis, odinioară profesor de ebraică la Havana, refugiat din Cuba în 1992.

Printul CHARLES al Marii Britanii a finanțat construcția noului Centru Comunitar Evreiesc din Cracovia

În cadrul unei ceremonii desfășurate recent la Cracovia, printul Charles, moștenitorul tronului britanic, a pus piatra de temelie a noului Centru Comunitar și de binefacere al evreilor din acest oraș polonez, pe care în mare parte îl finanțează. În timpul unei vizite efectuate în Polonia, în 2002, Charles a fost impresionat de condițiile grele de viață ale membrilor vârstnici ai comunității evreiești din cartierul Kazimierz din Cracovia. Revenind în Marea Britanie, el a luat legătura cu World Jewish Relief, organizația de caritate cu baza la Londra, care îi sprijină pe evreii nevoiași din întreaga lume, și a oferit pentru acest proiect o donație substanțială. Noul centru care se va ridica în acest cartier, lângă Sinagoga construită între 1860-62, va funcționa ca un loc de întâlnire pentru întreaga comunitate și va găzdui diferite programe sociale, educaționale și religioase.

Prezența la ceremonia de punere a pietrei de temelie, la care au participat 200 de membri ai comunității, personalități importante ale evreimii poloneze au mulțumit printului pentru donație și au subliniat că centrul va stimula revigorarea vieții evreiești din Cracovia. (E.G.)

Câți evrei mai trăiesc în Rusia?

Ultimul recensământ, efectuat încă pe vremea Uniunii Sovietice, în 1989, înregistra 1,5 milioane de evrei. Cifra nu era reală, deoarece mulți evrei nu se declarau ca atare. Faptul e evidențiat de emigrarea lor din statele care alcătuiseră fosta U.R.S.S., fiindcă, după 1990, au emigrat 1,5 milioane de evrei. Iar conform cu datele oferite de Nativ, organizația israeliană de legătură cu evreii din fosta Uniune Sovietică, pe acest teritoriu mai trăiesc acum încă 400.000 de evrei, majoritatea oameni în vârstă. Dintre cei emigrați, 971.000 trăiesc în Israel și 621.000 au ajuns în diverse țări din vest, circa jumătate în Statele Unite și o treime în Germania. Bazat pe aceste date demografice, Zaakov Kedmi, directorul Organizației „Nativ”, a prognozat, acum un deceniu, că în decurs de o generație evreii vor dispărea din Rusia. Realitatea arată însă că s-a înșelat. Printre evreii rămași, a început să renască o activitate iudaică surprinzătoare, după interdicțiile care au marcat cei 70 de ani de comunism și propagandă ateistă. Organizația „Habad” are în Rusia 400 de emisari, care au izbutit să mobilizeze fonduri și forță de muncă voluntară, pentru refacerea sinagogilor, deschiderea de magazine cu alimente caser, școli, oficierea de Bar Mițva și circumcizii etc. Dar „Habad” nu e singura filieră de susținere a iudaismului. În câteva orașe mari, rabini ortodocși au deschis sinagogi și asigurat serviciile rituale. Principalul scop al acestei activități este încetinirea procesului de asimilare și reînvierea lumii și tradițiilor evreiești din Rusia, distruse de război. Șase organizații evreiești acționează pe teritoriul fostei U.R.S.S., în special în rândurile tineretului. Asociația Comunităților Evreiești a trimis emisari în 187 de localități și operează în 100 de școli iudaice. Cea mai mare parte a acestei activități este subvenționată de evrei bogați din străinătate. Trebuie amintit că, în 2001, cel mai mare centru comunitar din Rusia - cel din cartierul moscovit Marina Roșa - a fost inaugurat în prezența președintelui Putin. Din păcate, deocamdată 90% dintre evrei nu participă cu regularitate la nici o activitate organizată.

ANDREI BANC